

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1605-4/2015
Érkezett:	2015 JÚL 23.
Alkotmánybíróság részére 1535 Budapest, Pf. 773 Donáti u. 35-45.	Kezelőiroda: 12 db

E-mail: kabinetfonok[kukac]mkab.hu
Ügyszám: IV/1605-1/2015.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A

kepviseletében eljárva a fenti ügyszámon kibocsátott tájékoztatásra tekintettel az alkotmányossági panaszt a következő

kérelem kiegészítést

terjesztem elő:

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, az Alaptörvény „Az állam” fejezet 24. cikk (2) bekezdés d. pontja, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. és 27. szakaszok rendelkezései alapján az eredeti kérelemben rögzített és alább részletesen kifejtett alkotmány sértésekre tekintettel az ítéletek alaptörvény ellenességét megállapítani és megsemmisíteni szíveskedjék. A kérelem a KÚRIA Pfv. X. 30.284/2009/7. sorszámú felülvizsgálati részítéletét a valós számon rögzíti. Mellékelten csatolom a részítéletet.

A hivatkozott ítéletek együttesen **sértik** az 1949. évi XX. törvénnyel megállapított Alkotmány 57. szakasz rendelkezését, az Alaptörvény Alapvetés E) cikk (2. és 3.) bekezdése, M) cikk (2) bekezdés és az R) cikk (2. és 3.) bekezdés rendelkezéseit, a Szabadság és felelősség XII. cikk. (1) bekezdés, a XV. cikk. a XXIV. cikk (2) bekezdés rendelkezéseit, Az állam fejezet 28. cikk rendelkezését.

Az egyes ítéletek meghozatalának időpontjában a korábbi alkotmány volt hatályban. 1949. évi XX. törvénnyel megállapított Alkotmány

57. § (1) bekezdés rendelkezése szerint: „A Magyar Köztársaságban a **bíróság előtt mindenki egyenlő**, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezéseit a **törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos** és nyilvános tárgyaláson bírálja el.” Az ítéletek meghozatala idején még ez volt hatályban.

Az Alaptörvény indokolása:

Az E. cikkhez

Az alkotmányos alapelvek között rögzíti, hogy Magyarország közreműködik az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedését szolgáló európai egység megteremtésében, és nevesítve is utal az európai egység megteremtésének legfontosabb intézményesült fórumára, az Európai Unióra.

Az Európai Unió nemzetközi szerződésen alapuló önálló jogrenddel rendelkezik, amelynek értelmében az uniós jog a tagállamok területén közvetlenül alkalmazandó és a jogalanyok számára közvetlenül is teremthet jogokat és kötelezettségeket. Mivel az Európai Unióban való részvétel jelentősen befolyásolja a magyarországi közhatalom-gyakorlás rendjét és kereteit, valamint az uniós jog nagymértékben meghatározza a magyar jogalanyok jogait és kötelezettségeit, szükséges hogy az Európai Unió keretein belül történő hatáskörgyakorlásra az Alaptörvény - az Alaptörvény egészét átható rendezőelvek között - kifejezett felhatalmazást adjon.

Lehetővé teszi, hogy Magyarország az Európai Unió tagállamaként, az Európai Unió intézményei útján gyakorolja egyes hatásköreit. Az érintett konkrét hatásköröket nemzetközi szerződésnek kell

megállapítania, az Európai Unió intézményei útján történő hatáskörgyakorlás nem haladhatja meg a nemzetközi szerződésből fakadóan szükséges mértéket, valamint nem irányulhat több hatáskörre annál, mint amivel Magyarország az Alaptörvény alapján egyébként rendelkezik.

Az Európai Unió intézményei útján történő hatáskörgyakorlás alapjául szolgáló nemzetközi szerződés kötelező hatályát kiemelkedő jelentőségénél fogva akkor lehet elismerni, ha arra az Országgyűlés a képviselők kétharmadának szavazatával felhatalmazást adott.

Az M. cikkhez

Hangsúlyosan megjeleníti, hogy a gazdaság két alapértéken: az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik, amelyek egymást erősítve és feltételezve járulnak hozzá a nemzet felemelkedéséhez. Kifejezi, hogy Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit, fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait, ezzel a versenynek a közjó általi ésszerű korlátozását rögzíti.

Az R. cikkhez

Az Alaptörvény a jogrendszer alapja a jogrendszer csúcsán helyezkedik el, minden más jogszabály az Alaptörvényből ered, és azzal nem lehet ellentétes. Mindenki kötelességeként írja elő az Alaptörvény és a jogszabályok megtartását. Ez a rendelkezés azt is kifejezésre juttatja, hogy nincs kivételezett személy, társadalmi csoport vagy állami szerv, amely valamiféle erkölcsi vagy politikai okra hivatkozva felülemelkedhetne a jogszabályokon.

Irányt mutat az Alaptörvény értelmezői számára: az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a Nemzeti hitvallással és a történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni. Ezek az értelmezési szempontok elsődlegesek, azonban nem zárják ki a jogértelmezés egyéb kialakult formáit.

A 28. cikkhez

Az Alaptörvény meghatározza a bírói jogértelmezés irányvonalait: a bíróságok jogalkalmazó tevékenységük ellátása során a jogszabályok szövegét azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kötelesek értelmezni, ez azonban nem zárja ki az egyéb jogértelmezési formákat. Egyúttal a jogértelmezés kiindulópontjaként azt rögzíti, hogy a jogszabályok a józan észnek megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A tényállás igen egyszerű. Magyarországon két szolgáltató készített építőipari normagyűjteményt nagyjából azonos mértékű részesedéssel. A SAPARD és az AVOP pályázatok lebonyolítása során a perbevonott alperesek a perben nem szereplő [REDACTED] Kft normagyűjteményének alkalmazását írták elő. Ez a tény oda vezetett, hogy a felhasználók egyre gyorsuló ütemben álltak az EN- ÉKN egységár gyűjtemény alkalmazására. A kérelmező pedig csődbe ment, tevékenységét felszámolni kényszerült.

Az alap eljárásban a Fővárosi Bíróság a 15. G. 41.248/2006/32. sorszámú első fokú ítéletével a felperes (kérelmező) keresetét elutasította, mert álláspontja szerint a keresetben foglalt tényállásra nem lehet alkalmazni a Tisztességtelen piaci magatartásról szóló törvény rendelkezéseit.

A Fővárosi Ítéletábrla a 14. Gf. 40.025/2009/6. sorszámú ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a [REDACTED] I. r. alperes és társai a „felperes sérelmére a Tpv. 2. §- ába ütköző tisztességtelen piaci magatartást tanúsítottak azzal, hogy a SAPARD és az AVOP a mezőgazdaság- és vidékfejlesztési célú európai uniós támogatások igénybevitelére kiírt pályázatokban a támogatás folyósításának feltételeként azt írták elő, hogy az építési beruházások részletes, tételes költségvetéseit, illetve saját kivitelezés esetén a részletes tételes anyagdíjas költségvetését a pályázat benyújtásakor érvényes építési normagyűjtemény (EN-ÉKN) alapján kell elkészíteni.”

A Legfelsőbb Bíróság a Gfv. X.:? 30.284/2009/7. sorszámú ítéletében a Fővárosi Ítéletábrla ítéletét hatályon kívül helyezte, de az eljárás tovább folytatására is intézkedett.

Az indokolás igen rövid lényege, hogy az alperesek nem folytatnak gazdasági tevékenységet, továbbá az alperesek, valamint a perben nem szereplő [REDACTED] Kft. között nem volt gazdasági kapcsolat.

A Legfelsőbb Bíróság az ítéletben nem vizsgálta azt a tényhelyzetet, hogy a felperes az alpereseket több alkalommal felhívta a károkozó magatartás abbahagyására. Az alperesek a pályázatokban továbbra is csak az egyik szolgáltató programját jelölték meg.

A Legfelsőbb Bíróság tévedésben van a lényegét illetően, mert az alperesek tevékenysége **gazdasági szervező** tevékenység. Továbbá az sem felel meg a valóságnak, hogy a pályázatok az alkalmazandó árakra nem tartalmazott előírást. (ítélet 15. oldal alja)

Az „építési normagyűjtemény (ÉN-ÉKN) alapján kell elkészíteni.” szövegrész egyben a költségvetésben alkalmazandó egység árakat is tételrend szerűen meghatározta.

Éppen itt mutatkozik meg az igazi probléma, mert a [REDACTED] Kft. egységár gyűjteménye 30 %-al magasabb kivitelezési árat eredményezett a felperes hasonló termékéhez képest. Ez a különbség pedig a korrupció melegágya.

Ezzel kapcsolatban csatolom az eltérő árak miatt a parlamentben elhangzott felszólalásokat és egyes, a sajtóban megjelent cikkeket.

A Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárásban 15. G. 41.499/2010/26. sorszámú ítéletében a felperes kárigénye jogalapját az Unió támogatások bírósági felülvizsgálata körében elutasította.

A határozat törvényt sértő, mert a Bizottság 2009/C 85/01 közleménye szerint:

„16.A nemzeti bíróságok előtt állami támogatási ügyekben folyó eljárások olykor egy csoportmentességi rendelet illetve egy létező vagy jóváhagyott támogatási program alkalmazhatóságát is érinthetik. Amennyiben egy ilyen rendelet vagy program alkalmazhatóságáról van szó, **a nemzeti bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy a rendelet vagy a program valamennyi feltétele teljesül-e.** Nem vizsgálhatja egy támogatási intézkedés összeegyeztethetőségét, akkor sem, ha ez nem áll fenn, hiszen ennek vizsgálata a Bizottság kizárólagos felelőssége.”

Fővárosi Ítélet tábla 14. Gf. 40.487/2014/14/III. sorszámú ítélete a Fővárosi Törvényszék fellebbezéssel érintett ítéletet hatályában fenntartotta. A felperes részletes előadását az Unió idevonatkozó joggyakorlatáról keresetmódosításnak minősítette.

A kérelmező részére azért sérelmesek a felsorolt ítéletek, mert a környezetében az a nézet alakult ki, hogy az állammal (intézményeivel) szemben nem lehet kártérítési pert nyerni. A pert érintően, illetve az Unió támogatások ügyében elsődleges az Unió jog alkalmazása. A megismételt eljárásban ez a kérdés előtérbe került. Az első fokon eljáró bíróság az ügyben szakértőt kért fel a Támogatásokat Vizsgáló Iroda személyében. Ezt követően az eljárás teljesen félre siklott, mert a [REDACTED] Kft. részére nyújtott „támogatást” vizsgálta a bíróság. A másodfokú eljárásban a kérelmező megkísérelte az Unió joggyakorlat alapján elemezni a tényállást és a reá vonatkozó értékelési szempontokat.

Mellékelten csatolom a felperes másodfokú eljárásban beterjesztett iratát.

Úgy vélem, hogy az Unió jogszabályok és joggyakorlat negligálása a legsúlyosabb alkotmányos sértés a jelen esetben, mert Unió támogatás biztosításáról van szó.

A megismételt eljárásban a felperes mellékelt felülvizsgálati kérelmet terjesztette elő.

Ez összefoglalóan tartalmazza a felperes jelen alkotmányossági panasz kiegészítő álláspontját.

Budapest, 2015. július 18.

